

Bud' pořád se mnou

Waldemar Matuška

Bud' pořád se mnou, lásko sladká
ten slib ti nevrátím.
Až prach se zvedne po šarvátkách,
mě bude tvým.

Jak dobrý přítel pohled' se mnou
vstříč možná trpkým hodinám
Ba smiř se s pravdou nepříjemnou,
že i tvůj milý má slabou chvíli,
že dostal strašný strach být sám.

Přestože vidím kamarády,
kterak se ke mně točí zády,
věřím, že třeba sám a sám
dál pravdu mám.

V životě asi žádná víra
samotná zámky neotvírá,
vím, že se musím za ní prát,
prát mise i s tím, co mně svírá.

Jen ty bud' se mnou, lásko sladká,
tvůj úsměv je mé bázně štit.
A tak tu stojím bez pozlátka.
Až jednou zmizí co je mně cizí,
jen pro tvůj úsměv
chtěl bych žít.
Chtěl bych žít, chtěl bych žít.
Chtěl bych žít, chtěl bych žít.

(Chtěl bych žít, chtěl bych žít, chtěl bych žít...)